

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

องค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งอันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคล คือ สังคม ซึ่งปัจจุบันกำลังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทุกขณะ, เมื่อสังคมเปลี่ยน ครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันในสังคมก็ได้รับความกระทบกระเทือนไปทั่ว โดยทั่วไป เราต้องพบกับปัญหาต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ตลอดจนปัญหาส่วนบุคคลในกันต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ บิตามารค ซึ่งเป็นผู้ปกครองดูแลบุตรจึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในครอบครัวเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรของตนให้มีความสุข มีสุขภาพจิตดี ดังที่คาร์เลน (Karlen) ไคกล่าวถึงบทบาทและพฤติกรรมทางเพศว่า เกิดจากอิทธิพลทางค่านิยมวิชาครอบครัว และสังคม การศึกษาปัญหาทางเพศของศึกษาโครงสร้างของครอบครัว เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู และสังคมรอบตัวเด็ก *

ปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมีหลายแบบ ปัญหาหนึ่งคือปัญหารักร่วมเพศซึ่งเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งที่สังคมของเรากำลังมีความสนใจในลักษณะของบุคคลที่รักร่วมเพศ เกี่ยวกับความรู้สึกรักและความสนใจในการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน

นักจิตวิทยา นายแพทย์ นักสังคมวิทยา และนักมานุษยวิทยา ในต่างประเทศมีความสนใจในเรื่องรักร่วมเพศเป็นอันมากได้มีการทำการค้นคว้าและวิจัย

¹ Arno Karlen, Sexuality and Homosexuality, A New View, (New York : W.W. Norton & Company Inc., 1971), p.p.4.

เรื่องนี้มานานหลายสิบปีแล้ว เพื่อหาทางทำความเข้าใจในบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ สาเหตุและผลที่ตามมา ผลจากการค้นคว้ายากที่จะสรุปหรือใช้ทฤษฎีเดียวในการพิจารณาทัศนสาเหตุ ทั้งนี้เนื่องจากรักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่มีสาเหตุประกอบหลายประการ ยากที่จะเข้าใจได้ง่าย ๆ จากข้อมูลเพียงผิวเผิน จึงจำเป็นต้องศึกษาในหลายด้านโดยเฉพาะในสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก ดังที่แฮตเตอร์เรอร์^๒ (Hatterer) กล่าวไว้ว่า จิตแพทย์ส่วนใหญ่ เชื่อว่า รากฐานของรักร่วมเพศ เกิดจากความสัมพันธ์ของบุคคลต่อบิคามารคา เช่น เกิดจากการถูกบิคาทอดทิ้ง หรือมารคาเอาใจใส่สูงมากเกินไป การแก้ไขช่วยเหลือต้องแก้ความสัมพันธ์ระหว่างบิคามารคากับบุตร ครอวครัวจึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กชายและเด็กหญิงได้รับความกระทบกระเทือนในค่านิยม และกลายเป็นรักร่วมเพศได้

ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะได้มีการศึกษาถึงบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศของไทยเกี่ยวกับสาเหตุที่สำคัญและบุคคลที่ใกล้ชิดกับบุคคลที่รักร่วมเพศ ในด้านความสัมพันธ์ในครอวครัวว่าผู้รักร่วมเพศมีความสัมพันธ์กับบิคามารคาในสภาพใด การอบรมเลี้ยงดูที่ได้รับในค่านิยมต่าง ๆ อิทธิพลของบิคามารคาที่มีต่อบุตร ความสัมพันธ์กับพี่น้อง ตลอดจนทัศนคติที่มีต่อบุคคลใกล้ชิดในค่านิยมต่าง ๆ ว่ามีความแตกต่างจากบุคคลปกติหรือไม่

² Lawrence J. Hatterer, Changing Homosexuality in the Male, (New York : A Delta Book, 1971), p. 36.

ทฤษฎีการวิจัยและการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีประสบการณ์ (Experiential Theories) ของบีเบอร์และคณะ³ (Bieber et al.) ได้กล่าวถึงปัญหาที่ได้รับจากครอบครัวที่มีส่วนทำให้เกิดรักร่วมเพศในตัวบุคคล โดยถือว่ารักร่วมเพศเกิดจากประสบการณ์ ซึ่งได้ศึกษาจากชายที่รักร่วมเพศ ๑๐๖ คน ใ้พบลักษณะร่วมกันในด้านทัศนคติกับพฤติกรรมของบิดามารดาที่มีอิทธิพลต่อเด็ก คือ มารดาใกล้ชิดกับลูกมากเกินไป ให้ความสนิทสนมเกินไป แสดงการเป็นเจ้าของครอบครองลูก มีอำนาจเหนือ และให้ความคุ้มครองเกินไป ซึ่งทำให้ลูกมีความอ่อนแอไม่สมกับความเป็นชาย มารดาที่ใช้เวลาอยู่กับลูกชายนาน ๆ มารดามักส่งเสริมให้ลูกชายต่อต้านบิดาโดยไม่รู้ตัว จากการแสดงความรักใคร่ของลูกชายมากกว่าบิดา ประกอบกับมารดามีนิสัยเคร่งครัดในศีลธรรม มีความซาเย็นทางเพศ และชอบเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับความสนใจในเพศตรงข้ามของลูกชาย ด้วยเหตุนี้ มารดาจึงมีแนวโน้มที่จะชักจูงให้ลูกหลงไปในทางที่ผิด เกี่ยวกับการมีพฤติกรรมกับลูกเกินกว่าเหตุโดยทำให้ลูกคิดว่าเป็นเด็กเล็ก ๆ ตลอดเวลา เช่น บาดเจ็บเล็กน้อยก็ช่วยจนเกินเหตุ และอาจก็คั่นลูกในการไปร่วมกิจกรรมตามแบบเด็กผู้ชาย แต่กลับให้ไปทำอย่างอื่นแทน

มีอยู่บ้างที่มารดามีความห่างเหินจากลูก ละทิ้ง แสดงความเป็นศัตรูกับลูก แต่ส่วนมากจะเป็นแบบบังคับควบคุม แสดงการเป็นเจ้าของ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับลูกอย่างไม่เหมาะสม เช่น นอนกับลูกชายจนกระทั่งลูกชายเข้าวัยรุ่น หรือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

³ Irving, Bieber, Sexual Deviation II: Homosexuality
Comprehensive Textbook of Psychiatry, (New York : Frudmand and
 Kaplan, Williams & Wilkins Company, 1967), p. 968-969.

ปล่อยให้ลูกชายเห็นร่างกายที่เปล่าเปลือยของตน

ลูกชายจะมีลักษณะเอาใจมารดา อ่อนน้อมยอมจำนน มีความเกรงกลัวว่ามารดาจะไม่พอใจหรือโกรธ ลูกชายพวกนี้โดยปกติจะเป็นที่ชื่นชมยินดีและเป็นที่ยอมรับของมารดา ลูกชายก็จะชื่นชมยกย่องและเคารพนับถือมารดา มีพวกกรักร่วมเพศจำนวนน้อยที่เกลียดชังหรือกลัวมารดา ส่วนมากจะหันเข้าหามารดาเพื่อจะได้รับความปกป้องคุ้มครอง และจะเข้าข้างมารดาเสมอเมื่อมารดามีปากเสียงทะเลาะกับบุคคลในบ้าน

โดยทั่วไปบิดามักมีความห่างเหินจากลูกไม่เป็นที่รักใคร่และเป็นศัตรูกับลูกชาย อาจจะทำให้เกิดความรู้สึกอับอาย ส่วนมากบิดาไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับลูก พวกกรักร่วมเพศจึงไม่ค่อยเป็นที่รักของบิดา และมีสภาพเป็นแพะรับบาป ลูกจะเกลียดและกลัวบิดา ขาดความนับถือยกย่องของบิดา ด้วยเหตุนี้ลักษณะของบิดาจึงมีส่วนอย่างมากในการก่อให้เกิดบุคคลที่กรักร่วมเพศ แม้ในคนปกติซึ่งมีบิดาแบบนี้ก็ทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้

ส่วนมากพวกกรักร่วมเพศจะบรรยายลักษณะของบิดามารดา ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น แต่ก็มีมารดาบางคนในกลุ่มกรักร่วมเพศที่มีความห่างเหินจากลูก ไม่ให้ความสนใจ แสดงความไม่เป็นมิตรกับลูก เช่น แสดงความเพิกเฉยละเลย ไม่ให้การดูแลคุ้มครอง เป็นผลให้ลูกชายเกิดความกระหวักระเทือนทางอารมณ์ ซึ่งเด็กปรับตัวไม่ได้

บิดาอาจใกล้ชิดกับลูกมากเกินไปและก็ทำให้ลูกรู้สึกว่าตัวเองไม่มีค่า ไม่มีบิดาของบุคคลที่กรักร่วมเพศคนใดที่ให้ความสัมพันธ์อย่างอบอุ่น หรือให้การส่งเสริมความเป็นชายของลูกเลย

จากการศึกษาวิจัยของบีเบอร์ พบว่า กลุ่มปกติที่มีความสัมพันธ์กับบิดาอยู่ในขั้นดี อาจสรุปได้ว่า เด็กจะไม่กลายเป็นกรักร่วมเพศถ้าหากมีบิดาอันเป็นที่รัก แม้ว่าจะมีมารดาที่รักจริงให้ลูกหลงผิดไปในด้านกรักร่วมเพศ บิดามารดาของพวกกรักร่วมเพศ

ร่วมเพศบางคนปฏิบัติตนกับลูกคนอื่น ๆ อย่างเสมอภาคกันได้ เว้นแต่กับลูกที่เป็น
รักร่วมเพศเท่านั้นที่ไม่ให้ความสนใจ

นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มรักร่วมเพศอาจมีลักษณะทางโรคประสาท ซึ่งอาจ
ได้รับอิทธิพลมาจากบิดามารดามาตั้งแต่เล็ก เนื่องจากถูกขัดขวางการมีพฤติกรรม
แบบผู้ชาย ทำให้ความรักและความสนใจในทางเพศหมดไปโดยได้รับความกังวล
จากมารดาบิดา ต่อมาก็เกิดความกังวลใจแล้วจะถูกตัดด้วยจะเพศชาย

การที่มารดาเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับลูกคนเดียวมามากเกินไป ย่อมมีโอกาส
ทำให้ลูกชายมีลักษณะเป็นรักร่วมเพศ กล่าวคือโดยปกติเกิดในวัย ๓ - ๔ ปี
ย่อมมีความต้องการความอบอุ่น และความใกล้ชิดจากมารดา สิ่งนี้เป็นแรงเสริม
ในการพัฒนาความสนใจในเพศตรงข้าม ถ้ารักแม่จนเกินไปก็จะเกิดปมโอดิปุส

(Oedipus Complex) ซึ่งหมายถึงความต้องการของเด็กชายที่จะ
แข็งแกร่งกว่าพ่อและมีอำนาจเหนือพ่อ เขาต้องการเป็นเจ้าของแม่ หรือความ
ต้องการของเด็กผู้หญิงที่จะ เคนและคิกวาแม่ เพื่อให้พ่อรักเขาแทนแม่ ยิ่งมารดา
ส่งเสริมให้ลูกเรียกร้องสิ่งที่เขาพอใจได้ในการแสดงการเป็นเจ้าของมารดา
ก็จะก่อให้เกิดปัญหามากขึ้น เนื่องจากลูกชายมีความรู้สึกผูกพันกับมารดา
ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นคู่แข่งและอยากทำร้ายหรือฆาปนิก เมื่อเด็กมีความรู้สึก
แบบที่กล่าวแล้ว ก็จะเกิดความกลัวว่าบิดาจะกระทำตอบ ทำให้เกิดความกลัว
บิดาอย่างไม่มีเหตุผล บุคคลที่รักร่วมเพศส่วนมากจะมีบิดาที่แสดงความเป็นศัตรู
ไม่ให้ความสนใจลูก ไม่เกี่ยวข้องด้วย แสดงการดูหมิ่นและแสดงความโกรธกับ
ลูกอย่างเห็นได้ชัด

การมีสภาพเป็นคู่แข่งกับบิดานั้นทำให้เด็กเกิดความกลัว เพราะเด็ก
รู้ว่าบิดามีอำนาจเหนือกว่า เด็กจะเกิดความวิตกกังวลเพราะที่จริงแล้วเด็กต้อง
การความปลอดภัยและการปกป้องคุ้มครองจากบิดา แต่กลับได้รับการปฏิเสธ
ทำให้ขาดความอบอุ่นรักใคร่ ขาดความใกล้ชิด และตัวอย่างในการเลียนแบบ

เพื่อความเป็นชายของเขา

✓ ถ้ามีความมีบทบาทที่เหมาะสมในการเป็นพ่อ คือมีความเข้าใจในความต้องการ ลูกชาย ให้กำลังใจในการเลียนแบบความเป็นชาย ไม่แข่งขันเกี่ยวกับความรักที่มีต่อมารดา บิดาช่วยแก้ไขให้ลูกหมดความกังวล ไม่ทำให้ลูกต้องหันไปพึ่งมารดาแต่ฝ่ายเดียวอยู่เสมอเพราะขาดความรักจากบิดา ย่อมทำให้ปัญหาทางจิตใจของเด็กน้อยลง

ลักษณะปัญหาที่เกี่ยวข้องกับปมโอคิปัส เกิดจากทั้งบิดามารดาเป็นผู้ปล่อยปลະ ละเลยลูก ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระหว่าง บิดามารดา และลูกไม่อยู่ในสภาพที่ดีคือมีปัญหาอยู่เสมอ แทนที่ลูกจะได้รับความอบอุ่นรักใคร่กลับกลายเป็น การที่ต้องเผชิญกับการมีอำนาจเหนือ การวิครอนต่าง ๆ จากมารดาต้องเผชิญกับความเกลียดกลัวว่าบิดาจะทำลายอวัยวะเพศของตน หรือบางกรณีก็มีความอ่อนแอ ไม่มีบทบาทความเป็นชายที่เหมาะสม

เมื่อมีปัญหาจึงกล่าวขมก้อให้เกิดทัศนคติที่แตกต่างไปจากปกติ คือ แทนที่จะมีความสนใจในผู้หญิง กลับมีความกลัวซึ่งเป็นเครื่องกีดขวางการมีความสัมพันธ์กับผู้หญิง หรือเด็กหญิง ขณะเดียวกันก็เกิดลักษณะขัดแย้งที่ต้องการพึ่งพาผู้ชาย แต่ก็ต้องแข่งขันและเป็นศัตรูด้วย

ในด้านการถูกชักจูงให้หลงผิดในทางเพศจากบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศอื่น ๆ หรือผู้ชายที่แก่กว่า จะทำให้เป็นรักร่วมเพศหรือไม่นั้น จากการศึกษาตามผลเด็กชาย ๑๐๘ คน ที่เคยถูกชักจูงให้กระทำผิดในทางเพศระหว่างอายุ ๘ ถึง ๑๖ ปี ปรากฏว่าไม่มีใครเลยที่กลายเป็นรักร่วมเพศ

จากลักษณะรักร่วมเพศที่มีเบอร์กกล่าวไว้ในทฤษฎีของเขาที่ตรงกับที่ฮุกเกอร์ (Hooker) ได้สำรวจสังคมของพวกรักร่วมเพศ พบว่าบุคคลที่รักร่วมเพศมีสาเหตุจากองค์ประกอบหลายประการ คือ ได้รับความอย่างที่ไม่เหมาะสมในการเลี้ยงแบบ มีความกลัวหรือเป็นศัตรูกับบิดาหรือมารดา มีมารดาที่ชอบทำตัวแบบผู้ชาย หรือมีบิดาที่มีลักษณะอ่อนแอแบบผู้หญิง นอกจากนี้ก็มีสาเหตุจากวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับแบบแผนลักษณะของ "ความเป็นชาย" ที่มีลักษณะเข้มงวดเกินไป ทำให้รู้สึกว่าเป็นชายไม่เพียงพอเนื่องจากไม่สามารถสนองความคาดหวังหรือความคาดหวังอันนี้ได้ การแบ่งแยกอย่างเด็ดขาดเกี่ยวกับบทบาทของชายและหญิงในสังคม ในการปฏิบัติตามนั้นย่อมก่อให้เกิดความผิดพลาดไปไ้่างาย ๆ ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติตัวของกลุ่มรักร่วมเพศ,

พัฒนาการในค่านรักร่วมเพศจากการวิจัยของเทอร์แมนและไมล์ (Terman and Miles) ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ได้กล่าวถึงลักษณะทางพัฒนาการทางค่านรักร่วมเพศว่าเกิดจากการได้รับความรักจากมารดาซึ่งมักจะแสดงออกมาอย่างมากกับลูกชายคนโต ลูกคนสุดท้อง หรือลูกคนเดียว ประกอบกับถาวรมีบิดาที่ขาดความเห็นอกเห็นใจ ทำตัวเป็นผู้มีอำนาจ เบ็ดจัดการ หยาบคาย ไม่คอยไ้ค้อยู่บ้าน หรือตายจากไป บางครั้งก็ปฏิบัติกับลูกชายเหมือนเป็นลูกสาว ความสัมพันธ์กับบิดามารดาจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจดังที่ได้อธิบายแล้ว นอกจากนี้

⁴Evelyne Hooker, "Male Homosexuals and Their Worlds" in Judd Marmor (ed.) Sexual Inversion (New York : Basic Books., 1965), p, 83

⁵Terman and C.C. Miles, Sex and Personality, (New York : Mc. Graw - Hill, 1963), p.254.

แมกกี^๖ (McGee) ยังได้ศึกษาบุคคลที่รักรวมเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลกับบิดา เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง ปัจจุบันนักจิตวิทยาเริ่มมีความเห็นว่า องค์ประกอบที่ทำให้เด็กกลายเป็นรักรวมเพศเนื่องมาจากความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจาก ครอบครัว นักสังคมวิทยาชี้ให้เห็นว่า ตามความจริงแล้วความสัมพันธ์ที่สำคัญมาก ของชายหรือหญิงรักรวมเพศที่มีกับบิดานั้น มีความสำคัญยิ่งกว่ากับมารดาเสียอีก นั่นคือ บิดาเป็นสาเหตุที่ทำให้ลูกเป็นรักรวมเพศไคมาก

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเป็นสิ่งที่มียทธิพลต่อพวกรักรวมเพศ ดังที่ แอทเตอร์เรอร์^๗ ได้รายงานผลการวิจัยในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ จากผลของการค้นคว้าที่ทำมานาน ๑๘ ปี กลุ่มตัวอย่างเป็นชายที่รักรวมเพศจำนวน ๒๐๐ คน คัดเลือกจากผู้ที่มีมารักจำนวน ๓๑๐ คน ซึ่งเป็นชนชั้นกลาง นิวชาวของอเมริกา ไทกลาวถึงความสำคัญของครอบครัว และชีวิตความเป็นอยู่ของพวกรักรวมเพศที่เกี่ยวกับมารดาไว้ดังนี้

๑. มารดามีอำนาจเหนือกว่าบุคคลอื่นในครอบครัว มีลักษณะก้าวร้าว ไม่เป็นมิตร ประกอบกับมีบิดาที่ยอมตามทุกอย่าง ไม่สามารถแสดงความสามารถ ในด้านใดด้านหนึ่ง มีความเฉยเมยไม่เอาใจใส่อะไร

⁶Bryon McGee, One in Twenty A Study of Homosexuality in Men and Women. (London: Secker and Warbury Co. Ltd, 1966), p. 28.

⁷Hatterer, op. cit., p. 34 - 38.

๒. มารคามีลักษณะชอบแสดงการเป็นเจ้าของลูกชาย ปกป้องคุ้มครองเกินไป **ควบคุมบังคับลูก** ทำให้ลูกเลียนแบบมารคามากเกินไป

๓. ลูกมีความใกล้ชิดกับมารคอย่างมากไม่สามารถจะแยกจากมารคได้ มีความหวั่นกลัวที่จะต้องห่างไกลจากมารค มีแนวโน้มที่จะต้องขึ้นอยู่กับมารคเสมอ

๔. มารคพยายามกีดกันลูกชายในการเข้าไปสังคมกับเพื่อนฝูงตามปกติ ตลอดจนการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่น

๕. มารคมีความปรารถนาที่จะมีอำนาจแต่ผู้เดียวและเป็นผู้ใช้อำนาจในการลงโทษภายในครอบครัว เป็นผลให้ลูกชายมองดูผู้หญิงว่าเป็นบุคคลที่รุนแรง ุร้าย ขาดความเป็นมิตร ทำให้เกิดความกลัวต้องการจะหลีกเลี่ยง

ในค่านความสัมพันธ์กับบุตรนั้น บิคา มีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

๑. บิคา มีลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือทุกอย่างดังต่อไปนี้ ละทิ้งหายไปจากลูก มีความเฉยเมย ไม่มีความเอาใจใส่ ปฏิเสธไม่ยอมรับลูก ชัดแย้งกับลูกเสมอ

๒. บิคา เป็นผู้ที่ไม่มีความเสี่ยง ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นอยู่เสมอ เป็นผู้ไม่มีประสิทธิภาพ มีความอ่อนแอ มีผู้หญิงเป็นผู้ปกครองมีอำนาจและบังคับบัญชาบ้าน

๓. บิคารักและเอาใจใส่ลูกชายมากเกินไป ไม่เคยปล่อยให้ลูกได้มีความสำเร็จในตนเอง หรือเป็นตัวของตัวเองเลย

๔. บิคามีนิสัยเป็นคู่แข่งกับลูก ทำให้ลูกเกิดความไม่พอใจและไม่สบายใจ แต่บิคา มีความพอใจ

๕. บิคา มีความต้องการลูกผู้หญิง และพยายามทำให้ลูกชายมีลักษณะเป็นหญิง หรือเนื่องมาจากลูกชายมีความเป็นมิตรกับมารคมากเลียนแบบมารคเพื่อทำให้บิดาพอใจ เพราะบิคาชอบปฏิบัติตนกับลูกชายเช่นเดียวกับปฏิบัติตนกับภรรยาของตน

๖. ลูกชายปฏิเสธที่จะเลียนแบบผู้ชายเพราะไม่เห็นคุณค่าความเป็นชายของบิดา ลูกชายมีความรู้สึกไม่ชอบ หรือกลัวบิดาและขาดความนับถือบิดา ทำให้ขาดความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบิดา อาจมีสาเหตุจากทัศนคติของมารดาและการแสดงออกของมารดา อันเนื่องมาจากเกิดความแตกแยก ขาดความใกล้ชิดในความสัมพันธ์ในครอบครัวระหว่างบิดากับมารดา

ความสัมพันธ์ของพวกเรารักรวมเพศกับพี่น้องและญาติคนอื่น ๆ ในครอบครัว มีลักษณะ ดังนี้

✓ ๑. ความเป็นชายของบุคคลที่รักรวมเพศถูกทำให้ค่อยลงไปเพราะต้องแข่งขันกับพี่ชาย หรือน้องชาย หรือแม่แต่กับพี่สาวหรือน้องสาว เมื่อสู้ไม่ได้ทางใดทางหนึ่งก็ทำให้รู้สึกค่อยลงไป

✓ ๒. เนื่องจากมีพี่ชายหรือพี่สาว หรือมีน้องชายหรือน้องสาวที่ชอบแสดงความก้าวร้าวแสดงอำนาจเหนือ หรือทำตัวเด่นกว่า เป็นคู่แข่งอยู่เสมอทำให้บุคคลที่รักรวมเพศรู้สึกอ่อนแอลงไป

๓. การแสดงอำนาจของบิดากับลูก หรือความต้องการของมารดาที่จะให้ลูกมีพฤติกรรมอ่อนแอแบบผู้หญิง ทำให้ลูกต้องทำตัวแบบนั้นเมื่ออยู่ต่อหน้าบิดามารดา

✓ ๔. จากสภาพสิ่งแวดล้อมภายในบ้านที่อาจจะมีแต่ผู้ชายทั้งหมด การถูกขู่ขู่ขู่และอำนาจบีบบังคับทำให้ต้องทำตัวอ่อนแอลงไป หรืออยู่ในบ้านซึ่งมีผู้หญิงทั้งหมดทำให้เกิดการเลียนแบบจากผู้หญิงได้

ในขั้นพื้นฐานชีวิตของพวกเรารักรวมเพศนั้น แสทเตอร์เรอร์ ไคกล่าวไว้หลายคำจากการศึกษาวิจัยดังนี้

๑. ในขั้นการมีความรักตนเองมากเกินไป เกิดจากการขาดวุฒิภาวะที่ใกล้ชิดที่จะใช้เป็นแนวทางในการเลียนแบบ ทำให้เกิดการหยุดชะงักหรือการถดถอยไปสู่การรักตัวเอง ซึ่งมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางจิตใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ

๒. พวกกรักร่วมเพศต้องการที่จะได้รับความรักจากผู้ชายอื่นและให้ความรักชายอื่นเพื่อเป็นสิ่งที่ชดเชย เกิดความรู้สึกกลัวผู้หญิง / เพราะรู้สึกว่าความเป็นชายของเขาไคหายไปหมดแล้ว

๓. เกิดมีความต้องการที่จะแสวงหาตัวแทนของบิคา โดยพยายามทำให้ชายที่มาเกี่ยวข้องกับควยมีลักษณะเหมือนบิคาของตน ด้วยการยกย่องสรรเสริญและส่งเสริมให้มีอำนาจเหนือตัวเอง

๔. รักร่วมเพศที่เกิดจากความสับสนจากสังคม เกิดจากการขาดความเข้าใจที่ชัดเจนในบทบาทของผู้ชายที่จะเลียนแบบ ประกอบกับการถูกแวดล้อมด้วยผู้หญิงล้วน ทำให้ไม่มีแบบแผนที่แน่นอนในการประพฤติตนเป็นชายในค่านิยมลักษณะของเพศชายหรือบทบาททางเพศที่เหมาะสม เมื่อได้รับอิทธิพลจากสังคมรักร่วมเพศก็หันไปเลียนแบบเพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่ม

๕. อาจเกิดจากความกลัวที่จะไม่ได้รับความสำเร็จตามแบบแผนลักษณะของผู้ชายที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐานในสังคม มีปัญหาทางเศรษฐกิจและอื่น ๆ ในการแสวงหาความรักตามแบบของผู้ชาย

แสทเตอร์เรอร์ กล่าวถึงลักษณะของพวกกรักร่วมเพศซึ่งบุคคลเหล่านั้นเปิดเผยให้ทราบว่ามี การเต้นบัลเล (Ballet) เป็นนักออกแบบเสื้อ ช่างทำผม เป็นนักตกแตงภายใน เป็นต้น ลักษณะงานเหล่านี้เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตในสังคมของพวกเขาและกลายเป็นอาชีพที่ยึดเป็นหลักได้ในสภาพชีวิตแบบรักร่วมเพศของเขา มีอยู่หลายรายที่การเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเป็นรักร่วมเพศ อีกพวกหนึ่งอาจจะทำงานเหมือนคนปกติ เช่น เป็นครู นักกฎหมาย นายแพทย์ รัฐมนตรี และผู้ที่ทำงานในองค์กรต่าง ๆ เป็นต้น

สุดท้ายแอสเตอร์เรอร์ ไทกล่าวถึงปัญหาการอยู่โดดเดี่ยว ความอ้างว้าง และการมีอายุมากขึ้นทำให้มีปัญหาในชีวิตมากขึ้น ทั้งหมดเป็นลักษณะประจำที่มีอยู่ในพวกรักร่วมเพศ การอยู่โดดเดี่ยวเป็นผลจากการที่มีลักษณะก้ำกึ่งกันเพราะไม่สามารถตัดสินใจว่าจะไปทางไหนดี เกิดจากการได้รับการปฏิเสธหรือความไม่ซื่อสัตย์ที่ได้รับจากการดำเนินชีวิตแบบไม่แน่นอนตายตัวของเขาเอง อันก่อให้เกิดผลร้ายในการปรับตัวไม่ได้ของพวกรักร่วมเพศ

เวสต์ (West) ได้ทำการวิจัยในปี พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยได้เปรียบเทียบชายที่รักร่วมเพศ ๕๐ คน กับบุคคลปกติ ๕๐ คน พบลักษณะเด่นในกลุ่มรักร่วมเพศ คือ การมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับมารดาเกินไป มารดาของพวกรักร่วมเพศส่วนมากมีความอ่อนโยนตามใจลูกมาก ทั้งยังมีความแข็งแรงและชอบแสดงตัวเป็นใหญ่ แต่ในหลายกรณีมารดามีลักษณะที่จะถูกมัดลูกให้ทำตามในสิ่งที่มารดาต้องการ แม้บางอย่างจะเกินไปกว่าปกติ สำหรับความสัมพันธ์กับบิดานั้นมักจะมีปัญหาและมีลักษณะบกพร่อง คือ บิดาของพวกรักร่วมเพศส่วนมากไม่ค่อยยอมรับลูก ที่ตนออกห่าง ไม่ฉลาด ไม่ค่อยอยู่บ้าน ไม่สามารถมีอำนาจเหนือภรรยาได้ สรุปผลว่า การมีบิดาที่มีลักษณะไม่เป็นที่พอใจ และมีมารดาที่แสดงอำนาจเหนือบุคคลในครอบครัว สิ่งนี้เป็นลักษณะเด่นที่เป็นพื้นฐานในชีวิตครอบครัวของพวกรักร่วมเพศ แต่ไม่ปรากฏลักษณะนี้ในครอบครัวของบุคคลปกติ

จีล (Gigl) ได้ทำการวิจัยลักษณะชีวิตของพวกรักร่วมเพศในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ โดยส่งแบบสอบถามไปยังสมาชิกของ เอสไออาร์ (Society

⁹ D.J. West, Homosexuality, (New York : Hunt Bernard and Co Ltd., 1968), p. 185.

¹⁰ John Lawrence Gigl, "The Overt Male Homosexual:" A Primary Description of a Self - Selected Population," Dissertation Abstracts 32 (1971), p. 174 A.

for Individual Rights) ในซานฟรานซิสโกซึ่งเป็นสมาคมของพวก
รักร่วมเพศ จำนวน ๒,๔๐๐ ชุด ใ้รับคืนมา ๕๔๗ ชุด คิดเป็นร้อยละ สามสิบเจ็ด
อายุเฉลี่ยของสมาชิกเท่ากับ ๓๖ ปี สรุปผลการค้นพบดังนี้

๑. ส่วนใหญ่ของผู้ตอบที่เป็นรักร่วมเพศเป็นลูกคนเดียว หรือลูกชายคน
โตจำนวนร้อยละ ๖๒.๐๑

๒. ส่วนมากพวกรักร่วมเพศมาจากครอบครัวที่บิดามารคายังมีชีวิตอยู่
และอยู่ด้วยกัน

๓. พวกรักร่วมเพศส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงกว่าระดับเฉลี่ยร้อยละ ๔๒.๕

๔. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศ กล่าวถึงบิดาในลักษณะที่ไม่เป็นที่พอใจ บิดาไม่
เป็นที่รักใคร่ของลูกนัก แต่ลูกจะมีความรักใคร่ในตัวมารดามากกว่า

๕. กลุ่มรักร่วมเพศจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ ๕ มีความรู้สึกว่าการ
เป็นรักร่วมเพศของเขาเกิดจากทางสรีระ คือเจริญเติบโตมาแบบนั้น แต่ส่วน-
มากจะมีความคิดว่การรักร่วมเพศเป็นเรื่องทางจิตใจ ประกอบกับการมีมารดาที่
แสดงอำนาจและบิดาที่ไม่มีความอบอุ่นในบ้าน

(พริท) (Pritt) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบกลุ่มรักร่วมเพศที่มีอายุ
และระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน จำนวน ๔๒ คน เป็นชายที่รักขาตัว ๒๑ คน
และไม่เคยรักขา ๒๑ คน เปรียบเทียบกับชายปกติ ๔๒ คน ใช้เครื่องมือสาม
อย่างคือ ให้ประเมินผลคุณค่าของบิดามารดาเมื่อเขาอายุได้ ๑๖ ปี ต่อไปให้วัด

ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองโดยใช้สเกลเทนเนสซิส (Tennessee Self-Concept Scale) และให้วาครูปโดยดูจากกระจงเงา แล้วให้ประเมินผลตัวเอง ผลจากการวิจัย พบว่าการแสดงออกเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มรักร่วมเพศ เกิดจากความต้องการความสัมพันธ์ใกล้ชิดมากกว่าความต้องการลดความตึงเครียดทางเพศอย่างเดียว ในด้านความสัมพันธ์กับบิคนั้นการที่บุคคลได้รับการปฏิเสธจากบิคาทำให้เกิดผลกระทบกระเทือนจิตใจ ปรับตัวไม่ถูกต้องในการเลียนแบบทางเพศที่เหมาะสม ลักษณะเช่นนี้แสดงว่า การปฏิเสธของบิคา มีอิทธิพลต่อลูกมากกว่าถูกมารดาปฏิเสธเสียอีก กลุ่มรักร่วมเพศจะมีความรู้สึกฝังใจในการเปลี่ยนบทบาทความเป็นชายของตน โดยเขาจะพยายามทำให้เป็นคนละแบบจากบิคา

บิคาผู้หวังจะให้บุตรมีพัฒนาการบทบาททางเพศให้เป็นไปอย่างเหมาะสมในฐานะเป็นชาย จะต้องมีบทบาทเป็นชาย มีลักษณะเป็นผู้นำไม่แสดงความเป็นศัตรูกับลูก สิ่งที่สำคัญมากกว่าสิ่งอื่น ๆ ทั้งหมดคือ บิคาควรมีความรักให้กับลูกให้กำลังใจและส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีกับบุตรของตนเสมอ

กลุ่มปกติและกลุ่มรักร่วมเพศ มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดจากการประเมินผลตนเอง และการปรับตัว

(สกอร์ฟิลด์) (Schofield) ได้ทำการวิจัยในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและพื้นฐานชีวิตในด้านต่าง ๆ ของบุคคลที่รักร่วมเพศ ๑๕๐ คน เปรียบเทียบกับคนปกติ ๑๕๐ คน แบ่งพวกรักร่วมเพศเป็น

¹² Michael Schofield, Sociological Aspects of Homosexuality, A Comparative Study of Three Types of Homosexuals, (Boston :, Little, Brown and Company, 1965), p. 101-215.

๔ กลุ่ม คือ กลุ่มที่เป็นนักโทษ กลุ่มที่สองเป็นพวกกรักร่วมเพศที่มีความสัมพันธ์กับเด็กอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี กลุ่มที่สามเป็นกลุ่มกรักร่วมเพศที่กำลังรักษาตัวในโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล พวกที่สี่เป็นกลุ่มกรักร่วมเพศที่ไม่เคยรับการรักษานและไม่เคยถูกจับ กลุ่มปกติเป็นคนไข้ที่อยู่ในระหว่างการรักษาทางจิตเวช กับพวกปกติที่ไม่เคยรับการรักษานและไม่เคยถูกจับ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม โดยการสัมภาษณ์ และให้ทำแบบทดสอบการตอบตามเหตุผล (The Verbal Reasoning Test) มีการเปรียบเทียบในด้านอายุและการศึกษาในบางกลุ่ม สรุปผลที่สำคัญในบางด้านดังนี้

เกี่ยวกับบิดาในกลุ่มกรักร่วมเพศจะมีอิทธิพลกับลูกน้อยที่สุด แม้จะอยู่ในบ้านเดียวกัน ถ้าหากขาดความสนใจในการอบรมดูแลและเลี้ยงดูลูกหรือมีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กันแต่เพียงเล็กน้อย บิดามีลักษณะเป็นคูครองที่อ่อนแอของมารดา กรักร่วมเพศมีความเห็นว่า มารดาเป็นผู้มีอำนาจเหนือบิดา บิดามักจะอ่อนแอหรือมีบุคลิกภาพไม่ดีพอ

มารดามีลักษณะเป็นเจ้าของลูก ให้ความคุ้มครองลูกในวัยเด็กมากเกินไป

ลักษณะครอบครัวของบุคคลที่กรักร่วมเพศส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่แตกแยก คือบิดาถึงแก่กรรม การขาดบิดาในกรณีอื่น ๆ เช่น หย่า อยู่ในบ้านที่ไม่มีผู้ชาย หรือมีบิดาเลี้ยงรวมทั้งไม่สามารถเข้ากับบิดาได้ก็ด้วย

กลุ่มกรักร่วมเพศร้อยละ ๒๔ ที่มีชีวิตอย่างมีความสุข มีบ้านให้ความปลอดภัย เปรียบเทียบกับกลุ่มปกติที่เป็นแบบเดียวกันร้อยละ ๓๖ จึงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจกล่าวได้ว่าตามบุคคลที่เป็นกรักร่วมเพศมีชีวิตครอบครัวที่มีความสุขในวัยเด็ก สาเหตุของการแตกแยกของครอบครัวก็ไม่ใช่ต้นเหตุของกรักร่วมเพศ แต่อาจจะต้องพิจารณาเกี่ยวกับ มารดาที่ชอบทำตัวเหนือและแสดงการครอบครองเป็นเจ้าของลูกชาย รวมทั้งมีบิดาที่มักแยกไปจากลูกน้อย ๆ จากการเปรียบเทียบกลุ่มกรักร่วมเพศที่ยอมรับตนเองกับกลุ่มปกติเห็นว่า มารดามีลักษณะเด่นและเป็นใหญ่ในบ้านในกลุ่มกรักร่วมเพศ แต่มารดาไม่เป็นใหญ่ในกลุ่มปกติ ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ กลุ่มกรักร่วมเพศมีความสัมพันธ์ไม่ติดกับบิดา

ต่างกับกลุ่มปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ไม่มีความแตกต่างระหว่างสองกลุ่มนี้เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับมารดา เว้นแต่กลุ่มรักรวมเพศกล่าวว่าการขอแสดงการเป็นเจ้าของครอบครัวหรือให้การปกป้องคุ้มครองมากกว่าปกติ ไม่มีความแตกต่างในเรื่องลำดับการเกิดของผู้ชายในสองกลุ่มนี้ พวกรักรวมเพศส่วนน้อยที่มีเพื่อนหญิงก่อนอายุ ๒๑ ชายปกติจำนวนมากที่มีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามก่อนอายุ ๒๑ ปี ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

ลักษณะอื่นของกลุ่มรักรวมเพศทุกกลุ่มรวมกันคือ กลุ่มรักรวมเพศย้ำถึงความสนใจในผู้ชาย เกือบทุกคนเน้นเกี่ยวกับรูปร่างของคู่ในอุดมคติของหล่อ รูปร่างดี

รักรวมเพศบางคนมีพัฒนาการความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เหมือนการแต่งงานแต่มีอุปสรรคเพราะความกดดันทางสังคมมีแนวโน้มที่นำไปสู่การแตกแยกของมิตรภาพเหล่านั้น รักรวมเพศส่วนมากมีประสบการณ์เกี่ยวกับรักรวมเพศ ผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางรักรวมเพศก่อนอายุ ๑๗ ปี มีอยู่ ๑๑ คน กลุ่มรักรวมเพศที่มีประสบการณ์รักรวมเพศก่อนอายุ ๑๘ ปี มีอยู่ ๕ คน พวกนี้ต่อมา มีประสบการณ์เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว

ในคำสัมภาษณ์เบื้องต้น ชายปกติส่วนมากไม่ได้รับการศึกษาเรื่องเพศเลย กลุ่มรักรวมเพศยอมรับว่าได้รับการศึกษาเรื่องเพศน้อย ผลที่ได้มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยระหว่างคนที่ได้รับความรู้ทางเพศศึกษากับคนที่ไม่ได้รับเลย เรื่องเพศนั้นโดยทั่วไปจะได้รับอนุญาตใหม่หลังจากแต่งงานแล้ว แต่กลุ่มรักรวมเพศส่วนมากเห็นว่า การแต่งงานไม่เป็นที่เขาปรารถนา และไม่จำเป็น มีพวกรักรวมเพศหลายคนใช้การแต่งงานเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาซึ่งกลับเป็นสาเหตุของการมีปัญหามากกับคู่แต่งงานและกับตนเอง

จากการวิจัยพบว่าการจะให้ผู้ชายยอมรับว่ามีความรักในตัวผู้ชายอื่น แม้เพียงให้ยอมรับกับตัวเองก็เป็นการยาก ถ้าเขายอมรับสภาพการเป็นรักรวมเพศของเขาจึงจะเป็นการง่ายที่จะยอมรับเช่นนั้น บางคนเชื่อว่า ความรักมีความสำคัญกว่าความต้องการทางเพศ

ลักษณะความกดดันทางสังคมทำให้พวกรักร่วมเพศออกห่างไปจากบุคคลอื่น ซึ่ง สกอร์ฟีลด์ได้กล่าวถึงลักษณะที่เป็นผลต่อพวกรักร่วมเพศโดยตรงคือ

ในระยะแรก วัยรุ่นตอนปลายอายุย่างเข้า ๒๐ ปี เพื่อน ๆ จะมีนัดและ แต่งงานแต่พวกรักร่วมเพศจะหันไปสนใจคนอื่น ห่างจากเพื่อนฝูง เขาจะตกใจ เมื่อเขารู้สึกตัวว่าไม่สนใจในสิ่งที่เพื่อนสนใจ

ระยะที่สอง จะพบว่าตัวเองแยกไปจากเพื่อนชายหญิง ซาคเพื่อน และ คิดว่าตัวเองถูกไล่ออกจากสังคม ซาคกำลังใจ ไม่สามารถบังคับตัวเอง และ เข้าไปเกี่ยวข้องกับกลุ่มรักร่วมเพศคนอื่น ๆ มีชีวิตอย่างอ้างว้าง มีความรู้สึกว่าเป็นความผิดและยอมรับการตัดขาดจากสังคม

ระยะที่สาม ไปรวมกลุ่มกับพวกรักร่วมเพศด้วยกัน บางคนก็เกิดความ เบื่อที่มารวมกลุ่มกับคนที่มึนจิตใจแบบเดียวกัน แต่บางรายจะรู้สึกพอใจสบายใจที่ไม่ ต้องซ่อนความเป็นไปของตนเองจากสภาพความเป็นจริง จะมีโอกาสผ่อนคลาย ความตึงเครียด การสนทนาก็เป็นเรื่องเพศ

ระยะที่สี่หรือขั้นสุดท้าย จะเลิกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ระหว่างโลกภายนอกกับการเป็นรักร่วมเพศของเขา ยอมรับทัศนคติที่ไม่เป็นมิตรจากผู้อื่น คิดถึง ตัวเองและกลุ่ม การเป็นเช่นนี้จะเป็นแบบค่อยเป็นค่อยไป บางคนอาจผ่านทั้ง ๔ ขั้น และบางคนก็อาจผ่านเพียง ๒ ขั้น แล้วแต่อิทธิพลของสังคมที่แสดงความไม่ เป็นมิตรที่เขาได้รับ

ในเรื่องเพื่อนนั้น ทอมสัน^{๑๓} (Thomson) กล่าวว่าผู้ที่หาเพื่อนได้ ยากมักจะมีความสุขอยู่กับบุคคลเพศเดียวกัน เพราะเกิดความรู้สึกว่าเพื่อนเพศ-

^{๑๓} Clara Thomson, *Changing Concept in Psychoanalysis in the Homosexuals and Thirty Authorities* ed. by A.M. Krich, (New York : The Citadel Press, 1963), p. 259.

เดียวกันมีความน่ากลัวน้อยกว่าเพื่อนต่างเพศ เพราะผู้ชายมีหน้าที่เรียกร้องให้ทำหลายประการที่จะต้องช่วยเหลือคำจูงผู้หญิง ความกลัวที่ว่าจะไม่มีความสามารถเพียงพอในการดึงดูดใจผู้หญิง การคบเพื่อนเพศเดียวกันจึงน่าสนใจกว่า โดยเฉพาะสำหรับผู้ที่มีความอ้างว้างและความใกล้ชิดกับผู้หญิง การคบกับเพศเดียวกันจะเกิดความรู้สึกว่าไม่น่ากลัวเพราะมีลักษณะแบบเดียวกัน และจะเลิกเมื่อใดก็ได้

เทอร์แมนและไมล์ (Terman & Miles) กล่าวถึงลักษณะของพวกรักร่วมเพศที่มีความพิถีพิถันในการแต่งกาย มีความสะอาด สนใจในกิจการของครอบครัว ในลักษณะของผู้หญิง เช่น การทำอาชีพและทำงานแบบผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย

ในค่านิยมชอบแบบเดียวกับผู้หญิง ทัศนคติชีวิต อ่านนวนิยายรักใคร่ต่าง ๆ มีความฉลาดคล้ายแบบผู้หญิง มีความสนใจศาสนา วรรณคดี ศิลปะดนตรี การแสดงละคร มีบุคลิกภาพแบบผู้หญิง ปฏิเสธทุกอย่างที่เป็นลักษณะของผู้ชาย เช่น ความก้าวร้าว การเป็นผู้นำ กิจกรรมที่ใช้กำลังกาย ความสนใจในสงคราม การปลงญาติ กีฬากลางแจ้ง วิทยาศาสตร์ กลไกต่าง ๆ

เพื่อเปรียบเทียบกับลักษณะผู้ชายที่ทำตัวแบบผู้หญิง เทอร์แมนและไมล์ได้ศึกษาชายรักร่วมเพศที่มีลักษณะเป็นชาย ๔๖ ราย ได้พบลักษณะชอบการกีฬา เบสบอลและฟุตบอล แต่พวกนี้จะคอยกว่าพวกชอบเป็นหญิงในค่านิยมการศึกษา ความฉลาดและวัฒนธรรม พวกที่มีบทบาทเป็นชายเราจึงไม่สามารถสังเกตความแตกต่างอะไรจากสิ่งภายนอกที่เขาทำ นอกจากการกระทำที่เกี่ยวกับทัศนคติทางเพศและพฤติกรรมของเขา

14 L.M. Terman and C.C. Miles, Sex and Personality,

(New York : McGraw-Hill 1963), p. 255 , 282.

เฟอเรนซี^{๑๕} (Ferenzi) กล่าวถึงพวกรักร่วมเพศว่าเมื่อพิจารณา
 ย้อนไปสมัยเด็กพวกนี้จะมีลักษณะแนวโน้มน้อย่างผิดปกติในการเป็นหญิง เมื่อเด็ก ๆ
 เขาจะคิดว่าตัวเองอยู่ในสภาพแบบมารดาไม่เป็นแบบบิดา มีความต้องการให้-
 มารดาตายเพื่อทำหน้าที่แทนมารดาจะได้มีโอกาสใกล้ชิดบิดา มีความอยากได้เสื้อ
 ผ้า เครื่องใช้ แมแต่ความสวยของมารดา มีความรู้สึกอิจฉามารดาอยากได้
 บิดาให้ความรักแบบให้กับมารดาของตนบ้าง แต่ก็ยังชมมารดาว่าเป็นคนสวยอย่าง
 น่าอิจฉา การเป็นแบบนี้เป็นลักษณะของการสร้างเงื่อนงำใจที่มีมากขึ้นทุกที

ในบางกรณีเด็กมีลักษณะผิดไปจากธรรมดา เนื่องจากรอบ ๆ ตัวของ-
 เขามีแต่เด็กผู้หญิง เด็กชายก็จะทำแบบผู้หญิง เพราะการถูกเลี้ยงดูแบบเด็กผู้-
 หญิง หรืออาจจะเป็นไปตามที่ได้มีความต้องการแบบนี้มานานแล้ว เด็กจะประ-
 พุติตนตรงข้ามกับเพศของตน และมีแนวโน้มในค่านพฤติกรรมทางเพศแบบนี้ด้วย

ฟอร์ดและบีช^{๑๖} (Ford and Beach) ในปี พ.ศ. ๒๔๙๔ ได้ศึกษา
 สังคมของพวกรักร่วมเพศชาย ๗๖ กลุ่ม พบว่าลักษณะที่ถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา
 ที่สุดของสถาบันรักร่วมเพศ คือ การแต่งกายคล้ายเสื้อผ้าของเพศตรงข้าม หมายถึงการ
 ที่ผู้ชายแต่งกายเป็นหญิง ทำงานแบบผู้หญิงตลอดจนมีการปรับตัวให้มีทางทางบทบาท
 แบบเดียวกับผู้หญิง ในค่านพฤติกรรมทางเพศก็มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชาย

15 Sandor Ferenzi, "The Psychoanalytic Approach Type of Male Homosexuality., Homosexuals As Seen by Themselves and Thirty Authorities ed. by A.M. Krich, (New York: The Citadel Press 1963), p. 191.

16 Clellen S. Ford and Frank A Beach, Pattern of Sexual Behavior (New York: Harper & Row, 1951), p. 129 - 130.

* แดงค (Dank) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับรักร่วมเพศใน ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ไขกลุ่มตัวอย่างเป็นชายที่รักร่วมเพศ จำนวน ๑๘๒ คน ให้ตอบแบบสอบถาม อีกกลุ่มหนึ่งมีจำนวน ๕๕ คน ใช้วิธีการสัมภาษณ์ ผลปรากฏว่า ร้อยละ ๑๕ ของพวกรักร่วมเพศ เริ่มเป็นรักร่วมเพศเมื่ออายุ ๑๐ ปี ถึง ๑๔ ปี ร้อยละ ๕๔ ของพวกรักร่วมเพศ เริ่มเป็นรักร่วมเพศเมื่ออายุ ๑๕ ปี ถึง ๑๙ ปี ร้อยละ ๒๘ ของพวกรักร่วมเพศ เริ่มเป็นเมื่ออายุ ๒๐ ปีถึงอายุ ๒๔ ปี ร้อยละ ๑๑ ของพวกรักร่วมเพศเริ่มเป็นเมื่ออายุ ๒๕ ปีขึ้นไป พวกรักร่วมเพศที่มีอายุน้อย มักจะมีอาการรักร่วมเพศมาตั้งแต่เยาว์วัย

มาร์ติน (Martin) ได้เปรียบเทียบประสบการณ์ในวัยเด็กของพวกรักร่วมเพศ ๒๔ คน กับชายปกติ ๒๒ คน โดยใช้แบบสอบถาม เช่นถามเกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การพูดจา การแสดงความชอบพวผู้อื่น และทัศนคติอื่น ๆ จากผลที่ได้รับและมึนัยสำคัญ แสดงว่า

๑. พวกรักร่วมเพศจำได้ว่าเขามีความรู้สึกสนใจในทางเพศกับเด็กผู้ชาย และกับผู้ชายอื่นมากกว่าพวกปกติ หรือมากกว่าพวกที่สนใจในเพศตรงข้ามเสียอีก
๒. ผู้ชายปกติจำนวนสองถึงสามรายเคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายคนอื่นในระยาะที่ยังเป็นเด็กอยู่

Barry M. Dank, "Coming out in the Gay World"
Psychological Abstracts 43 (1972), p. 354 - 355.

18 Monozawitz Martin, "The Development of Male
 Homosexuality," Journal of Sex Research, 8(1)(1972), p.31-40.

๓. พวกรักรวมเพศส่วนมาก รู้จักการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองก่อน
อายุ ๑๓ ปี

๔. พวกรักรวมเพศส่วนมากไม่เคยมีนับคัมผู้หญิง หรือเด็กผู้หญิงตามที่
คนอื่นทำเป็นปกติ

ลอเรนซ์ (Laurence) ได้ศึกษาการแต่งงานของพวกรักรวม
เพศกับเพศตรงข้ามโดยการสัมภาษณ์ทราบว่า มีคู่แต่งงานชาวเบลเยียมหนึ่งในสิบ
เอ็ดคู่ที่เป็นรักรวมเพศ การแต่งงานส่วนมากเกิดจากการ เคยมีความพลาดหวังมา
ก่อนทั้งสองฝ่าย หรือแต่งงานเพื่อกำจัดคู่อีกที่เป็นรักรวมเพศ เป็นการแต่งงาน
แบบมิตรภาพ (platonic marriage) หรือการแต่งงานแบบบังหน้าเป็นการ
แต่งงานเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพตัวเองให้เป็นที่ยอมรับของสังคม โดยอาศัยประเพณี
นิยมตามที่สังคมยอมรับ ซึ่งไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีใน坎จิตใจเพราะไม่มีความสุข
อย่างแท้จริง และการแต่งงานมักอยู่กันได้ไม่ยาวนานนัก

* ทอมสัน (Thomson) แมคแคนเลส (McCandless) และ
สตรีกแลนด (Strickland) ได้ทำการวิจัย ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ เกี่ยวกับ

¹⁹ Ross H. Lausence, Modes of Adjustment of Married, Homosexuals Social Problems, New York: 18 (1971), p. 385-395.

²⁰ Norman L. Thomson, Boyd McCandless & Bonnie R. Strickland, "Personal Adjustment of Male and Female Homosexuals and Heterosexuals," Journal of Abnormal Psychology 78(2)(1971), p. 237 - 240.

การปรับตัวของชายหญิงที่รักรวมเพศ เป็นชายที่รักรวมเพศ ๑๒๓ คน หญิงที่รักรวมเพศ ๔๔ คน และหญิงปกติ ๕๔ คน กำหนดอายุ เพศ และการศึกษาให้ใกล้เคียงกัน จากการจัดควยแอดเจกทีฟ เชค ลิสต์ (Adjective Check List) หรือ การวัดแบบซีแมนติกดิฟเฟอเรนเชียลสเกล (Semantic Differential Scale) เพื่อประเมินค่าตัวเอง ผลปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในระหว่างพวกที่รักรวมเพศกับพวกปกติ ในด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง (Self-Confidence) ชายที่รักรวมเพศมีลักษณะป้องกันตัวเองน้อย และมีความเชื่อมั่นในตนเองน้อยกว่าพวกปกติแต่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ขณะที่หญิงที่รักรวมเพศมีความเชื่อมั่นในตนเองมากกว่าชาย ในด้านการปรับตัวก็ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

* สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับบุคคลที่รักรวมเพศโดยตรง ในประเทศไทยยังมีผู้น้อย ผู้ที่เป็นรักรวมเพศไม่ค่อยปรึกษากับแพทย์ ดังที่ พ.ท. นายแพทย์อรุณ เชาวนาศรัย^{๒๑} ได้กล่าวถึงรักรวมเพศว่าเป็นลักษณะของความผิดปกติทางเพศ (Sexual Deviation) เป็นความผิดปกติทางกามารมณ์ที่เป็นผลโดยตรงจากจิตใจ ทำให้ผู้ป่วยแสดงออกในลักษณะต่าง ๆ กัน

รักรวมเพศมีผู้มารักษา ๑๐ ราย เป็นชาย ๘ คน หญิง ๑ คน สำหรับผู้ป่วยที่เป็นหญิงถูกบังคับมาจากมารดาให้มาหา นายแพทย์ โดยที่มารดาอยากให้แต่งงาน ตัวเขาเองมีคนรักเพศเดียวกันอยู่แล้ว สำหรับผู้ชาย ๔ รายแรกเป็นแบบที่มีคนนับหน้าถือตา มีงานทำ มีฐานะในสังคม ต้องการจะมารักษาเพราะช่ายหน้าคนอื่น สองรายต่อมาเป็นนักเรียน คนแรกบิคาบังคับให้มารักษาตอน

^{๒๑}พ.ท. นายแพทย์ อรุณ เชาวนาศรัย ความผิดปกติทางเพศในผู้ป่วยไทย วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๒ เมษายน ๒๕๑๔ หน้า ๑๒๘ - ๑๒๙.

เดินทางไปต่างประเทศ อีกรายป่วยเป็นซิฟิลิสระยะที่ ๓ มีแผลขอบแข็งที่ทวารหนัก
สามรายสุดท้าย เรียกว่า โสเภณี จากการตรวจและรักษาพบว่า ผู้ป่วยที่เป็นชาย
มีอาการแสดงของรุกรวมเพศมาตั้งแต่เล็ก ๆ ทุกคนมาจากครอบครัวที่มีแม่ทำงานมาก
กว่าพ่อ ผู้ป่วยที่เป็นหญิงหลังจากการรักษาได้ ๓ ครั้งก็ขอเลิกเพราะต้องการไปอยู่กับ
หญิงคนรักเดิม ไม่ยอมแต่งงานเด็ดขาด ผู้ป่วยชาย ๓ คน หลังจากที่ได้ประพุดติแบบ
โสเภณีปฏิเสธการรักษาเพราะถือว่า การปฏิบัติทางรุกรวมเพศมีรายได้ดี

* ผู้วิจัยคิดว่า ผู้ที่มีหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กย่อมมีจุดมุ่งหมายที่จะให้เด็ก
เจริญเติบโต เป็นผู้มีอนาคตแจ่มใส มีความสำเร็จในชีวิตและมีความสุขในสภาพ
ความเป็นอยู่ตามปกติ องค์ประกอบที่ทำให้เกิดผลดังกล่าวมีหลายประการด้วยกัน แต่
ที่สำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่งคือ ความสัมพันธ์ในครอบครัวของบุคคลที่รุกรวมเพศ ซึ่ง
เป็นสิ่งที่น่าสนใจศึกษาเพื่อทราบความแตกต่าง หรือสิ่งที่เหมือนกับบุคคลปกติในค่าน
ต่าง ๆ ตลอดจนลักษณะที่แตกต่างหรือคล้ายคลึงกับบุคคลประเภทนี้ในต่างประเทศที่เขา
ได้ทำการวิจัยไว้แล้ว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง สภาพชีวิตของบุคคลที่รุกรวมเพศกับบุคคล
ปกติในค่านความสัมพันธ์ของเขากับครอบครัวที่ได้รับการเลี้ยงดูมาเกี่ยวกับความสัมพันธ์
กับบิดา มารดา พี่น้องและบุคคลที่เกี่ยวข้องใกล้ชิด ตลอดจนความเป็นอยู่ทั่วไป
ในค่านการคบเพื่อน การปรับตัวทางเพศ งานที่สนใจทำ สภาพจิตใจของเขา
ตลอดจนทัศนคติที่มีต่อบิดา มารดา พี่น้อง เพื่อนชายที่รักที่สุด เพื่อนหญิงที่รักที่สุด
บุคคลอื่น เช่น ผู้ชาย ผู้หญิง ในสายตาของเขาและทัศนคติต่อตัวเอง สิ่งต่าง ๆ
เหล่านี้มีส่วนที่แตกต่างกันหรือคล้ายกับบุคคลปกติในค่านในบาง

วัตถุประสงค์เฉพาะ

๑. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างความสัมพันธ์ของบุคคลที่รักรวมเพศกับบุคคลปกติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลในครอบครัว ในด้านการได้รับความดูแลเอาใจใส่ การได้รับความรักความอบอุ่นจากบิดามารดา ความสนใจในการถือคนตามอย่างบุคคลในครอบครัว สภาพชีวิตครอบครัวของบิดามารดาที่มีผลต่อจิตใจของลูก ตลอดจนความใกล้ชิดเห็นอกเห็นใจกันระหว่างพี่น้อง ซึ่งจะแยกเปรียบเทียบดังต่อไปนี้

- ๑.๑ ความสัมพันธ์กับบิดา
- ๑.๒ ความสัมพันธ์กับมารดา
- ๑.๓ ความสัมพันธ์กับบิดามารดา
- ๑.๔ ความสัมพันธ์กับพี่และน้อง

๒. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะชีวิตความเป็นอยู่ของบุคคลที่รักรวมเพศกับบุคคลปกติในคาน

๒.๑ ประสพการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับในระยะแรกของชีวิตภายในบ้านเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายในครอบครัว ในเรื่องเกี่ยวกับ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในบ้าน กฎเกณฑ์และระเบียบที่ได้รับ การแสดงความคิดเห็น

๒.๒ ประสพการณ์ทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับ ความสนใจในคานต่าง ๆ เช่น งานอดิเรก การเล่นกีฬา การคบเพื่อน และงานอาชีพที่สนใจ

๒.๓ ประสพการณ์ทางเพศในวัยเด็กจนถึงปัจจุบัน เกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงออกทางเพศ เช่นการกระทำตนเป็นเพศหญิง สามีเพศที่รักและสนใจเพศเดียวกัน แนวคิดในการปฏิบัติตนที่ได้รับจากการศึกษาเพศศึกษา

๓. เพื่อเปรียบเทียบแนวคิดซึ่งเป็นทัศนคติของบุคคลที่รักรวมเพศและบุคคลปกติที่มีต่อ บิดา มารดา พี่น้อง เพื่อชายเพื่อนหญิง ผู้ชายทั่วไป ผู้หญิงทั่วไป ที่เขารูจัก และตัวเองในคานต่าง ๆ คาน เช่น คิดว่า บุคคลที่กล่าวข้างตนเป็นคนดี หรือเลว มีนิสัยเยื่อใยหรือขี้เหนียว เมตตา หรือดูร้าย เป็นต้น

สมมติฐานในการวิจัย

๑. มีความแตกต่างกันในด้านความสัมพันธ์ของบุคคลที่รักร่วมเพศและบุคคลปกติที่มีต่อ บิดา มารดา พี่ น้อง เกี่ยวกับการได้รับความรักความอบอุ่น ความเอาใจใส่ความใกล้ชิดตลอดจนการถือตนตามอย่างบุคคลในครอบครัว และสภาพชีวิตครอบครัวของบิดาที่มีผลต่อจิตใจของทั้งสองกลุ่ม

๒. มีความแตกต่างกันในด้านความเป็นอยู่ของบุคคลที่รักร่วมเพศกับบุคคลปกติเกี่ยวกับ

๒.๑ ประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ที่ได้รับในระยะแรกของชีวิตภายในบ้าน เกี่ยวกับความเป็นอยู่ในครอบครัว กฎเกณฑ์และระเบียบในบ้าน การแสดงความคิดเห็น

๒.๒ ประสบการณ์ทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับความสนใจในด้านต่าง ๆ เช่น งานอดิเรก ความสนใจในการคบเพื่อน งานอาชีพ

๒.๓ ประสบการณ์ทางเพศเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงออก ความสนใจและแนวคิดในการปฏิบัติที่เหมาะสม

๓. มีความแตกต่างในแนวคิดหรือทัศนคติของบุคคลที่รักร่วมเพศกับบุคคลปกติที่มีต่อ บิดา มารดา พี่ น้อง เพื่อนชายที่รักที่สุด เพื่อนหญิงที่รักที่สุด ผู้ชายทั่วไป ผู้หญิงทั่วไป และตัวเขาเอง

ขอบเขตของการวิจัย

✓ การวิจัยครั้งนี้ศึกษากับบุคคลรักร่วมเพศในกรุงเทพมหานคร จากสถานเสริมสวย คลินิกแพทย์ตกแต่ง สถานพยาบาลสาธารณสุข โรงพยาบาลและสถานที่อยู่ของบุคคลเหล่านี้ จำนวน ๔๐ คน โดยกำหนดคุณลักษณะไว้สามประการ คือ เป็นชายที่แต่งงานแล้ว มีพี่น้องจำนวนใกล้เคียงกับพวกที่รักร่วมเพศและมีอายุใกล้เคียงกัน สำหรับคุณสมบัติอื่น ๆ เช่น การศึกษา อาชีพ และองค์ประกอบอื่น ๆ ทางจิตวิทยาจะไม่ควบคุมในวิจัยนี้

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความจำกัดคือ

✓๑. จำนวนกลุ่มตัวอย่าง คือบุคคลที่รกร่วมเพศและบุคคลปกติ มีจำนวนกลุ่มละ ๕๐ คน การวิจัยครั้งนี้ได้จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของทั้งสองกลุ่ม ผลที่ได้สามารถไขแทนลักษณะตรง ๆ ของประชากรทั้งหมดของบุคคลทั้งสองประเภทได้ 9

✓๒. การไม่ได้จำกัดระดับความรู้ของผู้ตอบ อาจทำให้มีความคลาดเคลื่อนในการเปรียบเทียบได้เพราะความสามารถของบุคคลแตกต่างกัน

✓
ขอตกลงเบื้องต้น

๑. แบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เป็นแบบสอบถามที่สามารถวัดได้ในสิ่งที่ต้องการภายในขอบเขตการวิจัยนี้

๒. ซีแมนติกดิฟเฟอเรนเชียล (Semantic Differential Scale) เป็นสเกลที่สามารถใช้วัดทัศนคติของผู้ตอบได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง

*๓. จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ถือว่า คำตอบที่ได้รับนั้นผู้ตอบเต็มใจและตอบตรงตามความจริงทุกประการ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยนี้

๑. ทำให้ทราบถึงอิทธิพลของความสัมพันธ์ในครอบครัว ที่มีส่วนก่อให้เกิดสภาพการณ์พฤติกรรมรกร่วมเพศ อันจะเป็นประโยชน์แก่บิดามารดา ครู อาจารย์ ในด้านความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหารกร่วมเพศ และเป็นแนวทางในการช่วยเหลือบุคคลที่มีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

๒. ผลที่ได้รับเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่และความสัมพันธ์ภายในครอบครัวตลอดจนทัศนคติของบุคคลที่รักรวมเพศที่มีต่อบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเปรียบเทียบกับบุคคลปกติจะเป็นแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูเยาวชนของชาติไม่ให้เกิดปัญหาทางเพศ อันเป็นการป้องกันมิให้เกิดผลเสียหายแก่บุคคลที่รักรวมเพศเอง และสังคมที่เกี่ยวข้อง

ควำจำกั้ความเฉพะ

ความสัมพันธ์ หมายถึงสภาวะของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นภายในครอบครัว เช่น บิดา มารดา พี่ น้อง ตลอดจนบุคคลที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ความสัมพันธ์ มีหลายด้าน เช่น ทางด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับจากบุคคลในครอบครัวและบุคคลนั้นแสดงต่อบุคคลในครอบครัวอย่างผูกพันกัน

ครอบครัว หมายถึงครอบครัวที่ให้การอบรมเลี้ยงดูมาตั้งแต่วัยเด็ก ประกอบด้วย บิดา มารดา พี่ น้อง และญาติคนอื่น ๆ

✓ บุคคลที่รักรวมเพศ หมายถึงผู้ชายที่มีความสนใจ มีความรัก และมีพฤติกรรมในความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายด้วยกัน และยอมรับว่าตนเองเป็นรักรวมเพศ

✓ บุคคลปกติ หมายถึงผู้ชายที่รักและสนใจในเพศตรงข้าม เป็นผู้ชายที่แต่งงานแล้ว ไม่มีประสบการณ์ทางพฤติกรรมรักรวมเพศ